

چکیده:

این پژوهش سعی دارد امکان برنامه ریزی استراتژیک در سازمان بهزیستی کشور را از دیدگاه مدیران سطوح مختلف سازمان بررسی نماید. روش این پژوهش توصیفی - تحلیلی و بصورت مقطعی می باشد. جامعه پژوهش شامل ۱۲ مدیر ارشد، ۲۴ مدیر میانی و ۲۴ مدیر اجرایی می باشد که در زمان پژوهش مشغول به کار بوده اند.

با توجه به تحلیل داده ها، در ارزیابی کمی، ۳۳/۹۳٪ از مدیران ارشد، میانی و اجرایی سازمان دارای نگرش مطلوبی نسبت به برنامه ریزی استراتژیک بوده اند و ۶۷/۶٪ دارای نگرش تا حدی مطلوب بوده اند. ۴۳/۸۴٪ از افراد تحت مطالعه دارای گرایش غیر مدیریتی و ۶۶/۱۶٪ دارای گرایش مدیریتی بوده اند. در این پژوهش مدیران ارشد ۶۶/۹۱٪، مدیران میانی ۶۶/۹۱٪ و مدیران اجرایی ۸۳/۹۵٪ دارای نگرش مطلوب بودند. در ضمن ۳۴/۸٪ از مدیران ارشد، ۳۴/۸٪ از مدیران میانی و ۱۷/۴٪ از مدیران اجرایی دارای نگرش تا حدی مطلوب بودند.

درصد نگرش مطلوب در افراد مونث ۶۶/۶۶٪ و در افراد مذکر ۲۹/۹۶٪ بوده است، درصد نگرش مطلوب در گروه سنی ۴۱ - ۲۷ سال ۸۷/۹۶٪ و در گروه سنی ۵۵ - ۴۲ سال ۴۶/۸۸٪ می باشد.

درصد نگرش مطلوب در افراد با سابقه مدیریتی ۱۴ - ۰ سال، ۰۲/۹۳٪ و در افراد با سابقه مدیریتی ۲۸ - ۱۵ سال ۸۵/۹۲٪ است درصد نگرش مطلوب در افراد دارای مدرک دیپلم تا کارشناسی، ۳/۹۱٪ و در افراد دارای مدرک کارشناسی ارشد تا دکتری، ۹۴/۵۹٪ است.

۹۰٪ از مدیران ارشد، میانی و اجرایی که گرایش های مدیریت داشته اند دارای نگرش مطلوب و ۹۴٪ از مدیران ارشد، میانی و اجرایی که گرایش های غیر مدیریت داشته اند، دارای نگرش مطلوب بوده اند.